

CHRISTIAN DAVENPORT

BARONII SPAȚIULUI

ELON MUSK, JEFF BEZOS
ȘI AVENTURA
COLONIZĂRII COSMOSULUI

Respect pentru **V**meni și cărți

Vandenberg, Baza Forțelor Aeriene
din, 338

Virgin Atlantic, 132

Virgin Cola, 150

Virgin Galactic, avionul spațial, 366
(insert 5)

Virgin Records, 148

von Braun, Wernher, 73, 98, 121,
349-350

W

Walker, Steven, 179, 188, 191

Washington Post, 325

Weaver, David, 234

Weeks, Dave, 190, 191

Weinstein, Joshua, 99, 108

Werner, Rudolph, 100

Whitehorn, Will, 176

WhiteKnightOne, 118, 128, 137

WhiteKnightTwo, 290, 292

Whitesides, George, 291, 319

Whittinghill, George, 162

Whole Foods, 347

Williams, Lawrence, 66, 75-76, 83

Wilson, Heather, 363

Witt, Stu, 162

Wonderbra, 159

X

X.com, 57

X-37B, vehicul spațial, 227

Y

Yeager, Chuck, 164

Z

Zefram LLC, 33

Zip2, 57

Zuckerberg, Mark, 327

CUPRINS

INTRODUCERE „Aterizare reușită“ 9

PARTEA I IMPOSIBIL

CAPITOLUL 1 „Un mod stupid de a muri“ 21

CAPITOLUL 2 Pariul. 44

CAPITOLUL 3 „Câine rău“ 70

CAPITOLUL 4 În cu totul altă parte 88

CAPITOLUL 5 „SpaceShip, unu - Guvernul, zero“ 114

PARTEA A II-A PUȚIN PROBABIL

CAPITOLUL 6 „La naiba, s-o facem!“ 143

CAPITOLUL 7 Riscul 161

CAPITOLUL 8 Un trifoi cu patru foi. 178

CAPITOLUL 9 „De încredere sau puțin scrântit?“ 208

CAPITOLUL 10 „Unicorni dansând în registrul de tiraj“ 238

PARTEA A III-A INEVITABIL

CAPITOLUL 11 Grădina cu sculpturi magice 259

CAPITOLUL 12 „Nu e ușor când vine vorba de spațiu“ 279

CAPITOLUL 13 Vulturul a aterizat 303

ReCAPITOLUL 14	Marte: cărti	324
CAPITOLUL 15	Marea inversiune	343
EPILOG	Luna, din nou	360
	<i>Mulțumiri</i>	375
	<i>Note</i>	378
	<i>Indice de nume</i>	395

NONFICTIUNE ADULȚI

COLECȚIA ISTORIE

Stefan Aust	<i>Complexul Baader-Meinhof</i>
Antony Beevor	<i>Berlin: Căderea 1945</i>
Christopher Clark	<i>Somnambulii. Cum a intrat Europa în război în 1914</i>
Richard J. Evans	<i>Al Treilea Reich vol. II și vol. III</i>
Niall Ferguson	<i>Războiul Lumii – Epoca urii</i>
Roger Howard	<i>Operațiunea Damocles</i>
Agnes Humbert	<i>Resistence. Războiul nostru</i>
David I. Kertzer	<i>Papa și Mussolini</i>
Özlem Kumrular	<i>Sultana Kösem</i>
Gregg Mitchell	<i>Tunelurile de sub zidul Berlinului</i>
Anna Maria Sigmund	<i>Dictator, demon, demagog</i>
Larry L. Watts	<i>Oaia albă în turma neagră. Politica de securitate a României în perioada Războiului Rece</i>

ESEISTICA

Vincent Delecroix	<i>Pantoful pe acoperiș</i>
Joshua Knelman & Rosalind Porter	<i>Scrisori de dragoste</i>
Ioana Lee	<i>Eseuri din capitala lumii</i>
Philippe Sollers	<i>Călători timpului</i>
Somer Soufi	<i>Ce i-ar putea spune Freud Lui Spielberg</i>

ISTORIE, SOCIOLOGIE, FINANCIAR, POLITICĂ,
 ENIGME, MISTERE

Ayaan Hirsi Ali	<i>Eretica</i>
Vartan Arachelian	<i>Scânteia vine de la Moscova • Istoria unei supraviețuiri: Televiziunea, Aristide Buhoiu și Securitatea</i>
George Beahm	<i>Limște: vorbește Trump</i>
Dieter Breuers	<i>O istorie puțin altfel a vrăjitoarelor și a prigonirii lor</i>
Jean-Louis Bruguire	<i>Ceea ce n-am putut spune. 30 de ani de luptă împotriva terorismului</i>
Bogdan Bucur	<i>Carlea de aur a Centenarului Marii Uniri (ediția a II-a revăzută și adăugită)</i>
Michael Cannell	<i>Incendiar. Atentatorul Nebun și psihiatrul</i>
Iulian Chifu	<i>Analiza de conflict</i>

CAPITOLUL 1

„UN MOD STUPID DE A MURI“

6 martie 2003.

Cu siguranță, nu în felul acela și-ar fi dorit Jeff Bezos să moară.

Ocupa locul pasagerului, într-un elicopter roșu-rubiniu, fiind înconjurat de o adunătură bizară de personaje – un cowboy, un avocat și un pilot poreclit Cheater^{*}, care ajunsese renumit pentru faptul că fusese obligat, sub amenințarea pistolului, să aterizeze în incinta închisorii statului New Mexico, de unde ajutase trei deținuți să evadeze. Abia trecuse de ora zece dimineața. Soarele epuizase ultimele urme de răcoare ale dimineții și canicula începea să se facă simțită. Briza se întetise și elicopterul, încărcat la limită cu cei patru pasageri, se lupta să se ridice deasupra unui canion, în apropiere de Cathedral Mountain, în aerul cald, rarefiat, de mare altitudine, din vestul Texasului.

În loc să se înalțe, elicopterul începu să zboare aproape de sol, prinzând viteză. Nu reuși să se ridice deasupra copacilor.

– La naiba, exclamă Cheater.

Pe bancheta din spate, Ty Holland, cowboy-ul care servea drept ghid pentru Bezos în mijlocul necunoscutului, își ridică

^{*} Trișor, escroc, infidel (în lb. engleză în orig.) (n.tr.)

privirea de pe harta topografică pe care o studia. Bezos era așezat pe scaunul din fața lui, ținându-se bine; avocata lui, Elizabeth Korrell, stătea lângă Holland, în spatele pilotului. Cheater manevra crispat comenzile, „făcând ochiuri și eschive printre copaci“, după cum avea să-și amintească Bezos.

Holland se temuse de un final trist. În anotimpul acela, vântul se stârnea des, involburându-se de-a lungul ținutului sterp și secetos, purtând de-a valma scaieții și ridicând nori de praf. Ajungea să fie foarte deranjant acolo, la aproape o mie cinci sute de metri înălțime față de nivelul deșertului, în apropierea munților stâncoși, de-a lungul unei pante aride ce se înclina progresiv până ajungea un pisc impozant, care de departe părea un elefant. Cu toate acestea, nu vântul le crea cele mai mari probleme. Greutatea, altitudinea și aerul cald, rarefiat erau cele care conspirau împotriva lor. Cu doar câteva minute mai devreme, Holland îi rugase să se grăbească spre următorul obiectiv, dar Bezos voise să mai survoleze, să admire ținutul, peisajul care se întindea pe aproape o sută treizeci de kilometri, către granița cu Mexicul. Priveliștea – kilometri întregi de pustiu texan – trebuie să fi fost odihnitoare, mai ales pentru cineva cu o viață atât de agitată ca a lui Bezos. Pe cât era de dezolantă și de pământie imaginea peretelui muntos ce pătrundea adânc în câmpia deșertică, pe atât de vibrant și de verde era cea a orașului său natal, Seattle. Și apoi, era tăcerea întinderii nesfârșite. Bezos povestise ceva, în acea dimineață, despre vacanțele din timpul copilăriei pe care le petrecuse la ferma bunicului său, în sudul Texasului. În mod clar, avea o afinitate pentru aceste ținuturi aspre și pustii.

Holland nu știa prea bine cu ce se ocupa Bezos, dar aflase că era un miliardar care făcuse avere din vânzarea cărților și a altor articole pe internet, prin intermediul unui site numit Amazon.com. Știa că momentul de contemplație al lui Bezos, de la poalele

Munților Stâncoși, putea fi tulburat de vântul care se întetea printre cedri cu un șuier sinistru. Acest aspect îl neliniștea pe Holland.

– Din cauza vântului, trebuie să plecăm de aici¹, spuse el. Elicopterele nu mai pot zbura în această zonă când bate un astfel de vânt.

Elicopterul se afla clar în dificultate, iar Cheater, pilotul, se străduia din răspuțeri să îl controleze, folosind comenzile de parcă încerca să strunească un armăsar neimblânzit la rodeo. Însă, nu putea face prea multe. „Cel mai bun lucru este să țină frâiele și să se pregătească pentru impact“, gândi Holland. Elicopterul se izbi cu putere de pământ, iar o patină se agăță de un morman de pământ. Aparatul de zbor se răsturnă. Elicele se rupseră la impact și exista riscul ca așchii ascuțite din acestea să fie proiectate în cabină în orice moment.

În timp ce elicopterul se prăvălea în albia unui râu care, din întâmplare, purta numele de Calamity^{*}, lumea de afară părea că se răsturna cu fundul în sus. În cabină, pasagerii erau aruncați în toate colțurile precum popicele, ricoșând în urma impactului, pentru ca apoi să fie fixați într-o parte, odată cu răsturnarea elicopterului.

Cabina era parțial scufundată în apa scăzută a râului care își făcea loc și în interior. Holland se pomeni înghițind o gură. Nu voia să supraviețuiască unei prăbușiri groaznice pentru ca apoi să sfârșească înecat într-un râu. Trase cu disperare de centura de siguranță, dar haosul prăbușirii combinat cu panica alimentată de adrenalina făcură să-i fie imposibil s-o decupleze. Centura care-i salvase viața cu câteva momente mai înainte ajunsese să îl sugrume, strângându-i din ce în ce mai tare pieptul și coapsele.

Bezos privi în spate ca să se asigure că Elizabeth era în regulă, însă ea dispăruse.

^{*} Calamitate, dezastru, nenorocire (în limba engleză în orig.) (n.tr.)

– Unde e Elizabeth? întrebă el disperat.

Nu se auzi niciun răspuns. Apoi văzură o mână ieșind din apă, de sub Holland. După prăbușire, acesta o ținuse sub apă, fără să își dea seama că era deasupra ei. Se grăbiră cu toții să o elibereze din centura de siguranță și să o aducă deasupra apei. Ea trase adânc aer în piept. Avea o durere intensă în regiunea lombară, dar supraviețuise. În mod miraculos, cu toții supraviețuiseră.

Se strecurară pe rând în afara elicopterului și rămaseră pe marginea râului pentru a evalua situația. Bezos și Cheater aveau câteva tăieturi și vânătăi, pentru că se loviseră cu capul de bord. Korrell își zdrobise vertebrele lombare. Pe Holland îl dureau cumplit brațele și umărul, din cauza unei întinderi musculare fie din timpul prăbușirii, fie de când încercase cu disperare să se elibereze din strânsoarea afurisitei de centuri de siguranță.

Privind către elicopterul distrus, au înțeles cât fuseseră de norocoși. Impactul retezase coada elicopterului, care zăcea răsturnat în apă, cu rotoarele superioare detașate. Combustibilul se scursesese peste tot, astfel că, deși pe Korrell apa aproape că o înecase, împiedicase elicopterul să ia foc. Copacii din apropiere erau sfărtecați de parcă ar fi fost tăiați de foarfecile unui grădinar. Terenul fusese măcelărit, devenind o scenă cu totul diferită de cea armonioasă pe care Bezos o contemplase puțin mai înainte. „A fost îngrozitor. Am avut mare noroc, avea să declare Bezos ulterior. Nu-mi vine să cred că am scăpat cu toții nevătămați.“

Holland fusese de părere încă de la bun început că zborul cu elicopterul nu era o idee bună. Și nu doar pentru că el nu mai zburase cu acel mijloc sau pentru că urmau să survoleze ținuturi izolate, sălbatic. Holland era de părere că cea mai bună metodă de a vizita ținuturi uitate de lume era călare, mijlocul lui preferat de transport. „Îți poți face o idee mult mai potrivită

despre un loc dacă-l străbați călare decât zburând pe deasupra lui într-un afurisit de elicopter“, era el de părere.

Dar Bezos și avocata lui erau „tare grăbiți“, avea să-și amintească Holland. Călătoria pe cai ar fi durat câteva zile, iar ei aveau doar câteva ore la dispoziție.

Holland lua parte la această excursie la solicitarea unui prieten, agent imobiliar. Bezos voia să cumpere o proprietate și agentul imobiliar îl rugase pe Holland să-i arate împrejurimile. Nimeni nu cunoștea ținutul mai bine decât el și fusese bucuros să ajute. Își imaginase că Bezos, în vârstă de treizeci și nouă de ani, căuta un loc unde să se relaxeze la sfârșit de săptămână și să facă pe cowboy-ul, probabil pentru a retrăi amintirile copilăriei din timpul vacanțelor petrecute la ferma bunicului, în sudul Texasului.

Holland nu avea calculator și cu atât mai puțin folosea internetul. „Nu știam absolut nimic despre el sau despre Amazon, despre internet sau lucruri de genul acesta“, avea să declare.

Amazon începea să prindă aripi după aproape un deceniu de când Bezos renunțase la slujba lui de pe Wall Street ca să vândă cărți pe internet². În ianuarie 2002, compania făcea public primul său profit trimestrial – de 5 milioane de dolari. Pe măsură ce clienții deveneau din ce în ce mai obișnuiți să se folosească de calculator pentru a cumpăra aproape orice, Amazon a continuat să crească, extinzându-se de la cărți la muzică, jucării, haine, aparatură electrocasnică și electronice. În anul 2000, a vândut 400 000 de exemplare din volumul *Harry Potter* apărut în acel an. Trei ani mai târziu, vindea 1,4 milioane de exemplare din următorul volum al seriei, *Harry Potter și Ordinul Phoenix*.

Amazon înflorea în timp ce alții, în număr mare, se prăbușiseră, prinși în mirajul pieței de capital care a revendicat numeroase așa-numite dotcom-uri. „Am asistat la unele dintre cele mai mari restructurări, dar ce a fost mai rău a trecut“, declara

un analist pentru *Washington Post*, după ce compania anunțase un nou profit, la începutul anului 2003, cu câteva luni înainte de prăbușirea elicopterului. „De acum vor începe să apară adevărații giganti.“

Strategia Amazon a fost „să creștem constant“. Ademenind cumpărătorii cu avantajele internetului și cu prețurile mici, site-ul devenea renumit. În ciuda ispitei de îmbogățire rapidă, care acapara numeroase companii la început de drum, Amazon a îmbrățișat o abordare lentă și constantă, menținând prețurile scăzute și oferind transport gratuit. Numeroși critici susțineau că nu avea să reușească, în acel fel, niciodată.

Titlurile de la finalul anilor nouăzeci ridiculizau compania, *Business Week* denumind-o Amazon.Toast*, iar *Barron's*, Amazon.Bomb**, alături de o imagine nu tocmai flatantă a lui Bezos care, prezentând-o unei audiențe, declara că „mama urăște fotografia asta“.

La începutul anului 2003, când compania înregistra creșteri de două cifre pe fiecare segment major de vânzări, Bezos era la fel de încrezător ca întotdeauna în strategia companiei. „Funcționează, declara el. Este cea mai bună investiție și, pe termen lung, este în interesul acționarilor și clienților noștri.“

iPhone mai avea patru ani până să apară, iar el era convins că internetul se afla abia la început. Într-o conferință TED care avusese loc cu doar câteva săptămâni înainte de prăbușirea cu elicopterul, Bezos îl compara cu începuturile industriei electrice. În 2003, internetul se găsea într-un moment similar cu cel în care se aflase industria electrică în 1908, argumentase el, când priza electrică nu fusese inventată încă și aparatele electrocasnice se conectau la fasung. „Să crezi că acesta este abia începutul,

* Amazon.s-a fript (în limba engleză în orig.) (n.tr.)

** Amazon.bomba (în limba engleză în orig.) (n.tr.)

spunea el, înseamnă să fii incredibil de optimist. Iar eu cred sincer că este abia începutul.“

Odată cu succesul înregistrat de Amazon, creștea rapid și averea lui Bezos. Revista *Forbes* anunța în 2003 că, în urma triplării prețului acțiunilor companiei, averea netă a acestuia crescuse cu trei miliarde de dolari, atingând un total de 5,1 miliarde de dolari. Bezos ajungea rapid pe locul 32 de pe lista celor mai bogați americani, clasându-se înaintea titanului presei newyorkeze, Michael Bloomberg, și înaintea fraților Koch, cei care administrau un vast imperiu de producție și investiții.

Prin urmare, luna martie a anului 2003 era un moment bun pentru Bezos să se orienteze către investiții imobiliare, dar pentru a-și oferi câteva momente de răgaz în care să se bucure de adevărata sa pasiune, chiar dacă rareori vorbea despre asta.

Bezos nu a spus de ce voia să cumpere terenuri într-un colț îndepărtat al Texasului, plin doar cu șerpi cu clopoței, cerbi-catâr și mufloni Bighorn. Holland, un fermier placid, blajin, care-și petrecea tot atât timp în preajma animalelor pe cât petrecea în preajma oamenilor, nu l-a întrebat nimic. Bezos îi lăsase impresia unei rase diferite, cu care nu se simțea înrudit.

Pe cât de bănuitor fusese Holland în privința zborului cu elicopterul, pe atât de precaut era și în privința pilotului acestuia, Charles Bella, care era un soi de legendă în orașul lui natal, El Paso. Avea o mustață tip ghidon și o predilecție pentru încăierări și obscenități. Porecla Cheater o căpătase pe când participa la cursele de mașini: câțiva, care nu știuseră să accepte o înfrângere, îl acuzaseră că trișează, iar porecla a prins. „S-a dovedit a fi un compliment“, declara el unei reviste, în anul 2009³. Fusese angajat la Hollywood pentru cascadorii în câteva filme, între care *Rambo III* și un film cu Chuck Norris, *Lone Wolf McQuade*. Pe lângă activitatea de pilot de elicopter, creștea acasă o turmă de animale

Reptotice – printre care un urs, lupi cenușii, câteva pume și un aligator. Responsabilul cu vânătoria din acele locuri îl vizita uneori și declarase cândva, pentru *El Paso Times*, că „Cheater se pricepea la animale. Intra în cușca unde se aflau pume rănite și acestea deveneau ca niște pisicuțe”⁴.

Totuși, lucrul pentru care ajunsese renumit era evadarea din închisoare⁵. În 1988, pilotase elicopterul *Gazelle* – întâmplător, același cu care apăruse în *Rambo III* – până în curtea închisorii pentru a elibera trei prizonieri. După o urmărire de două ore, fusese prins și acuzat de complicitate. Însă F. Lee Bailey, celebrul avocat de drept penal care avea să facă parte și din echipa care l-a apărat pe O.J. Simpson, l-a reprezentat și i-a construit o apărare puternică, obținându-i achitarea. Avea să pretindă că, în dimineața evadării, o femeie îl angajase pe Cheater să o ducă să vadă niște terenuri, așa cum avea să facă și Bezos mai târziu. Femeia purta pantaloni de un roșu-aprins și o cămașă înflorată. În dimineața aceea, ea luase câteva arme care aparțineau kolegei ei de cameră, lăsând următorul bilet: „Katie, îți iau armele, pentru că am nevoie de ele mai mult decât ai tu”.

La puțin timp după decolare, femeia scosese un pistol magnum .375. Îl îndreptase spre capul lui și-i ceruse să zboare în curtea închisorii, de unde urma să-i elibereze pe iubitul ei, condamnat pentru crimă, care avea de ispășit o sentință pe viață plus șazeci de ani, și pe doi dintre prietenii acestuia. „Era obeză, avea să povestească Cheater, cam la o sută treisprezece kilograme. M-am gândit că sunt cu adevărat în rahat, pentru că, dacă duduia asta își închipuie că tipul o iubește, nu se va da în lături de la nimic, fiindcă altul nu mai găsește”, declara el, câțiva ani mai târziu, pentru *Texas Monthly*⁶.

A spus că ar fi încercat să-i smulgă arma, dar îl durea mâna de la o încăierare la care luase parte cu câteva zile în urmă. N-a

reușit. Au aterizat pe terenul de sport al închisorii, lângă prima bază, unde i-au găsit pe cei trei așteptându-i. Aceștia s-au năpusit să urce, unul dintre ei rămânând prins de una din patinele elicopterului. Gardienii din turnul de supraveghere au deschis focul asupra lor. Cheater nu era sigur ce trebuia să facă. „Iubitul ei m-a lovit în cap cu pistolul și a spus că-mi zboară creierii dacă nu-i dau drumul mai repede de-acolo, își amintea el⁷. Motorul era deja turat la maxim. Încins. Ar fi trebuit să explodeze. În cele din urmă, i-au dat un brânci ăluia agățat de patină, iar celălalt a coborât din elicopter și a alergat pe lângă noi pentru a sări înapoi înăuntru când am început să ne ridicăm.”

Au trecut la limită peste gardul închisorii. Însă, în curând aveau să aibă probleme mai mari. Pe urmele lor se aflau agenții federali într-un elicopter *Black Hawk*. O cursă care a ținut aproape două ore, până ce au înțeles foarte clar că n-aveau scăpare. În cele din urmă, Cheater ateriza pe aeroportul din Albuquerque.

De această dată, cu elicopterul distrus și parțial afundat, se găsea într-o altă încurcătură. Se prăbușise în mijlocul pustietății, cu unul dintre cei mai bogați oameni din lume la bord. Bezos era ud și eșuat la kilometri distanță de civilizație, fără semnal la telefon, ca să poată cere ajutor. Totuși, ar fi putut să fie mult mai rău. Scăpaseră cu viață și, cum stăteau pe țărmul râului *Calamity*, un sentiment de ușurare se așternu între ei. Bezos îl privi pe *Holland* și zâmbi.

– Poate c-ai avut dreptate, îi spuse el cowboy-ului. Poate că, de fapt, călare este metoda cea mai bună de vizitat regiunea.

După care, omul care păcălise moartea izbucni neașteptat într-un râs cu poftă ce răsuna de-a lungul canionului. „S-a pus pe râsul acela al lui caraghios, spusese *Holland*. I se părea că este nemaipomenit de amuzant. Mie nu mi s-a părut amuzant.”

Cheater a pornit emițătorul elicopterului, sperând că echipajele de salvare vor recepționa semnalul. *Holland* a plecat pe

jos ca să ceară ajutor de la o casă aflată la câțiva kilometri distanță. Nu au fost nevoiți să aștepte prea mult. În curând, elicoptere aparținând Poliției de Frontieră a Statelor Unite și-au făcut apariția. Au urmat adjuncții șerifului din Brewster, însoțiți de o echipă de salvare.

Șeriful Ronny Dodson a inspectat scena: elicopterul – o carcasă roșie răsturnată în râu, urme adânci lăsate în pământ de rotoarele elicopterului și ineditul cvartet. În calitatea lui de om al legii, îl cunoștea pe scandalosul Cheater Bella. L-a recunoscut și pe Holland, unul dintre fermierii locului. Dar tipul scund și ciudat nu se potrivea în peisaj. Deși Bezos avea o înfățișare simpatică, Dodson nu-l putea încadra undeva.

Abia când paramedicii au ajuns la fața locului într-o dubă, unul dintre aceștia a fost surprins să dea acolo de Omul Anului, conform *Times Magazine* 1999. Dodson avea să se lămurească și el.

– Nu știi cine este acesta? îl întrebă unul dintre paramedici pe șeriful complet neștiutor. Este fondatorul Amazon.com.

– Amazon?

Dodson auzise de Amazon, deși nu era client. „N-am făcut cumpărături pe Amazon, avea el să declare câțiva ani mai târziu. Credeam că vinde doar cărți, iar eu nu citesc, așa că de ce m-ar fi interesat?”

Paramedicii i-au dus pe Bezos și pe Korrell la spital. El a fost tratat pentru câteva tăieturi superficiale, ea, pentru vertebrele zdrobite; amândoi au fost externați. Pe Holland încă îl dureau brațele, de când încercase să smulgă centura de siguranță. „Am avut dureri toată viața, îmi dădeam seama că ceva nu e în regulă”, a spus el. Deși doctorul îi recomandase să fie văzut de un specialist, lui îi ajunsese pentru o zi. „Mi-am pus cămașa pe mine și am plecat, a declarat el. Și m-am dus la cârciumă.”

Cum vestea accidentului începuse să se răspândească, Amazon a încercat să o minimalizeze, refuzând orice comentariu, limitându-se la declarația conform căreia Bezos „este bine. Ne-am reluat activitățile, în ritmul obișnuit”. După câțiva ani, Bezos avea să admită că incidentul fusese mult mai serios, și că încă trata cu ușurință pericolul pe lângă care trecuse atât de aproape.

„Se spune că întreaga viață ți se perindă prin fața ochilor, declarase el într-un interviu pentru revista *Fast Company*, în 2004⁸. Acest accident s-a desfășurat destul de lent, astfel încât am avut câteva secunde să reflectăm la asta.” Apoi izbucni în râsul său caracteristic, diabolic. „Trebuie să recunosc că în acele câteva secunde nu mi-a trecut prin fața ochilor nimic profund sau special. Nu mă puteam gândi decât că ar fi fost un mod stupid de a muri. Nu a fost o experiență care-ți schimbă viața într-un mod semnificativ, a continuat el. Totuși, am învățat o lecție destul de folositoare. Concluzia cea mai importantă este aceasta: când se poate, evită elicopterele. Nu sunt la fel de sigure ca aeronavele cu aripi fixe.”

La scurtă vreme de la prăbușirea elicopterului, telefonul lui Ronald Stasny a început să sune. De fiecare dată, avocata de la capătul firului era politicoasă, dar și deosebit de insistentă. Cam o dată pe lună, Elizabeth Korrell spunea că sună în numele unui client misterios pe care refuza să-l numească și de fiecare dată răspunsul lui Stasny era același. Nu, nu era interesat să-și vândă ferma.

De la fereastra bucătăriei sale avea o priveliște fabuloasă asupra Vârfului Guadalupe, cel mai înalt punct din Texas, ce era înconjurată, ca de niște santinele, de lanțurile muntoase diafane din vestul Texasului: Sierra Diablo, Baylor, Apache și Delaware. Având o suprafață de aproape 13 000 de hectare, ferma era cămin pentru prepelițe, turturele și pume. Cerbii-catâr erau numeroși